ל) [פי' כעין קרום הלומח בעור הפנים ומתהלף. ערודו.

ה) [פיי כעין קרום הטומה בעור הפנים ומתקלף. ערוך],
 [מוספ׳ פיי"בן, ג) לקמן קלע:, ד) [בילה כג.],
 קן קלע:, ד) [בילה כג.],

[קילומין מעקן,
 [ני הערוך בערך סער אברמין, ז) [פי שחין יכול להשחין ערוך ער שמס],
 מוליא הבל מחוטמו ערוך,
 מוליא הבל מחוטמו ערוך,
 מו, הערוך ליתרהו וער

במוסף הערוך ערך תרה וברש"י

גיטין סח: ד״ה תרחיה גביהן, י) חולין מו: [מוספ׳ פט״ז ע״שן, ס) [בתרגום שלפנינו ליתא ובע״ז כט: פירש רש״י חוספניתא

סדקין שבפני אדס],

הגהות הב"ח

(א) גם' דילמא מידניק גרדתא

מיניה: (ב) שם מיקר הוא

בג א מיי׳ פ״ב מהלכות מילה הלי יוד סמג עשין כח הלי יוד סמג עשין כח טוש"ע י"ד סי' רסו סעיף ו: בד ב ג מיי פ"ג מהלי י"ט הלכה יו סמג לאון עה נוש"ע א"ח סי תקי סעיף ג: ב. ב עו עושי מקי סעיף ג: [וברב אלפס בילה פ"ב קלג: ע"ש וברא"ש שם סי" כג]: בה ד שם חטים הי עים וכוקיים שם סיי כגן. בה ד שם סעיף ה: בו ה טוש"ע י"ד סי' רסד :סעיף ג בהג"ה בז ו ז מיי' פ"א מהל' מילה הלכה יו טוש"ע י"ד סי

לעזי רש"י

אינייר"א [אוביידר"א]. מין צרעת, שבה הפנים מתבקעות. פיינד"ץ [פירניי"ש]. חוטים תלויים בבד. **אינפלי"ר**. לנפח. וא"ן [ו"ן]. מניפה. אליינ"א [אליני"ר]. לנשום. אשאולדי"ר [אישלאוריי"ר]. להחליק.

רב נסים גאוו

אז הוא בן עונשין. וכיון שראינו שענש הכתוב מי שלא שואינו שענש הכוזיב מי שקא נימול שנאמר [בראשית יז] וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה וגרי, ידענו כי דבר זה מיוחד הוא באנשים גדולים ולא בנערים. ומצאנו כתוב בו בשר ערלתו ומצאנו כתוב בו בשו עולות להודיענו שהמילה דוחה את הצרעת על דרך העיקר שהקדמנו דאתי עשה ודחי לא תעשה, וכי בעת שתהיה בערלה בהרת ימול ויחתוך אותה וידחה מה שכתוב ודברים כדו השמר בנגע אוואר הידווה מה שמודב (דברים כד) השמר בנגע הצרעת. והוצרכנו שיבאר לנו דבר זה להסיר מדעתנו מה שהיה עולה עליו שמה היינו סבורים כי זה שכתוב (שם) לשמור מאד ולעשות הוא דבר . דוחה אותן שאין עשה דוחה את לא תעשה ועשה. והסיר ממנו סברא זו והודיענו שהוא לא מטמה כלכד והמילה דוד דכתב ביה בשר, והקטן נמי שהוא בן ח' ימים נאמר בו . וביום השמיני ימול בשר ערלתו, ידענו כי המילה ביום והוא שעברו עליו ח' ימים ולא נימול מפני מאורע שאירע לו כגוז שהיה חולה או שהיה בו . מתה החהיה המילה ראויה רו לא, ולפיכך אמרו בינוני מנלן. ובאה התשובה משם אביי דאתיא מבינייא. ומשם רבא ואורא מביניא, ומשם דבא מילה בזמנה [לא] צריכא קרא כו'. ופי' על דעת אביי שהמילה מותרת בבינוני במקום שיש בהרת נלמוד מגדול וקטן כמו ששנינו (ריש זפראז ררויז אר משוי כחורים וך הדבר בכאן, כי הבינוני א יתכן שנלמוד מן הגדול! לפי שהגדול ענוש כרת לכך . התירו בו הכתוב חתיכת הבהרת, אבל הבינוני שאין בו מן הקטן כי הקטן מילתו בזמנה ביום ח' והיא דוחה את השבת ולפיכך התיר הכתוב חתיכת הבהרת, אבל הבינוני שלא יכולנו ללמוד דבר זה מאחד מהן חיברנו אותם ביחד

הספניסה. פניו מתבקעות. ואני אומר שהוא מין שחין שקורין אינייר"א והוא (בגרב) ובחרס שכתוב בתורה (דברים כח) ⁶וחספניתא תרגום של חרם: במיא דסילקא. מרק תרדין: חזי לחולה. שאין בו סכנה: יבטלו. דהאי נמי חולה הוא: אבל לכולי עלמא שרי. ר"מ וסתם מתני" ר"ת (סנהדרין פו.) ואמאי תגן נותן זה בעצמו וזה בעצמו: הסם. גבי שאר חולים: לא בטו ליכא. לטרפו ולערבו יפה יפה: ולא לילך. לא יערבנו כל כך: ותתרך היינו דקחני נוחן זה בעלמו וזה בעלמו. שמערב וחינו לוכך: חין מסננין חם החרדל. בי"עו: במסננח שלו. טעתח תפרש לקתיה

הבא מיחזי בבורר. מיהו בוכר לא הוי שגם הפסולת ראוי לאכילה ולא דמי למשמרת דריש תולין ולקמן ד׳ הלו:) דאיכא למ"ד חייב משום בורר:

מאי מאי תקנתיה לימשי מובא במיא דסילקא: לא שחק מערב שבת: תנו רבנן דברים שאין עושין למילה בשבת עושין לה ביו"ם אשוחקין לה כמון ומורפין לה יין ושמן א"ל אביי לרב יוסף מאי שנא כמון בי"מ דחזי

לקדרה יין ושמן חזי נמי בשבת לחולה דתניא יאין מורפין יין ושמן לחולה בשבת אמר ר"ש בן אלעזר משום ר"מ אף מורפין יין ושמן א"ר שמעון בן אלעזר פעם אחת חש רבי מאיר במעיו ובקשנו למרוף לו יין ושמן ולא הנחנו אמרנו לו דבריך יבטלו בחייך אמר לנו אע"פ שאני אומר כך וחבירי אומרים כך פמימי לא מלאני לבי לעבור על דברי חבירי הוא ניהו דמחמיר אנפשיה אבל לכולי עלמא שרי התם לא בעי ליכא הכא בעי ליכא הכא נמי ניעביד ולא לילך היינו דקתני נותן זה בפני עצמו וזה בפני עצמו: ת"ר יאין מסננין את החרדל במסגנת שלו ואין ממתקין אותו בגחלת א"ל אביי לרב יוֹסף מאי שנא מהא ידתנן נותנים ביצה במסננת של חרדל א"ל התם לא מיחזי כבורר הכא מיחזי כבורר ואין ממתקין אותו בגחלת והתניא ממתקין אותו בגחלת לא קשיא יכאן בגחלת של מתכת כאן בגחלת של עץ א"ל אביי לרב יוסף מ"ש סמבישרא אגומרי א"ל התם לא אפשר הכא אפשר א"ל אביי לרב יוסף מהו לגבן א"ל יאסור מ"ש מלישה א"ל התם לא אפשר הכא אפשר והא אמרי נהרדעי גבינה בת יומא מעליא הכי קאמרי דאפילו גבינה בת יומָא מעליא: אִין עושִין לה חלָוֹק כו': אָמר אביי ייאמרה לי אם ההאי חלוק דינוקא לפניה לסימרא ילעילאי דילמא מידביק (6) גרדא מיניה ואתי לידי כרות שפכה אימיה דאביי עבדא כיסתתא לפלגא אמר אביי האי ינוקא דלית ליה חלוק לייתי בליתא דאית ליה שיפתא וליכרכיה לשיפתא לתתאי ועייף ליה לעילאי ואמר אביי אמרה לי אם האי ינוקא דלא ידיע מפקתיה לשייפיה מישחא ולוקמיה להדי יומא והיכא דזיג ליקרעיה בשערתא שתי וערב אבל בכלי מתכות לא משום דוריף ואמר אביי אמרה לי אם האי ינוקא דלא מייץ מיקר 🌣 דקר פומיה מאי תקנתיה ליתו כסא גומרי ולינקטיה ליה להדי פומיה דחיים פומיה ומייץ ואמר אביי אמרה לי אם האי ינוקא דלא "מנשתיה לינפפיה בנפוותא ומנשתיה ואמר אביי אמרה לי אם האי ינוקא דלא ®מעוי ליתו סליתא דאימיה ולישרקיה עילויה ומעוי ואמר אביי אמרה לי אם האי ינוקא דקטין לייתו לסילתא דאימיה ולישרקיה עילויה מקוטנא לאולמא ואי אלים מאולמא לקוטנא ואמר אביי אמרה לי אם יהאי ינוקא דסומק דאכתי לא איבלע ביה דמא ®ליתרחו ליה עד דאיבלע ביה דמא ולימהלוה ידירוק ואכתי לא נפל ביה דמיה ליתרחו עד דנפל ביה דמיה ולימהלוה ?דתניא א"ר נתן פעם אחת הלכתי לכרכי הים ובאת אשה לפני שמלה בנה ראשון ומת שני ומת שלישי הביאתו לפני ראיתיו שהוא אדום אמרתי לה המתיני לו עד שיבלע בו דמו המתינה לו עד שנבלע בו דמו ומלה אותו וחיה והיו קורין אותו נתן הבבלי על שמי שוב פעם אחת הלכתי למדינת קפומקיא ובאת אשה אחת לפני שמלה בנה ראשון ומת שני ומת שלישי הביאתו לפני ראיתיו שהוא ירוק הצצתי בו ולא ראיתי בו דם ברית אמרתי לה המתיני לו עד שיפול בו דמו והמתינה לו ומלה אותו וחיה והיו קורין שמו נתן הבבלי על שמי: מתני'

יכול לינק: מיקר הוא דקר פומיה. נצטננו שפתיו ואין בו כח למוץ בהן: לייחו כסא דגומרי. תשטח גחלים על דף או על כלי: ולוקמה

להדי פומיה. ויעמיד אצל פיו: דהיים פומיה. שיתחמם פיו: ומיין. וינק: דלא מינשחא. שאין נשימה ניכרת בו שאין דופק כנגד לבו כדרך

כל אדם: לינפפיה בניפווסא. יניפו עליו בנפה שקורין וא"ן: דלא מעוי. אין רוחו נכנס ויולא יפה אליינ"א בלע"ז: סילסא דאימיה. שיליא

שנולדה עמו: **ולישרקיה עליה.** יחליקנה על בשרו כמו אישתרוקי אישתריקו (ע"ג ד' מ:) אשאולדי"ר: **דקטין.** שהוא דק: **מקוטנא לאולמא.** השליא ראשה א' קלר וראשה אחד רחב יחליקוה עליו מראש הקלר יחחילו וימשוכו ללד הרחב כלומר כן ירחיב זה וימעבה: ואי אלים. ולא מחמת בריאות אלא נפוח לישרקיה עליה מאולמא לקוטנא: דסומק. כל בשרו אדום: לא איבלע ביה דמיה. בבשרו דעכשיו כל דמו מצוי בין עור לבשר וכשמוהלין אותו יוצא כל דמו: ליסרחו ליה. ימתינו מלמולו: לא נפל ביה דמא. לא בא בו דם ומתוך כך חלש הוא ואין

בו כח וממהר לחלוש ולמות: לכרכי הים: ה"ג ראיסיו שהיה ירוק הללסי בו ולא היה בו דם בריח. תרתי לגריעותא חדא דאי מהיל ליה לא נפק מיניה דמא והטפת דם ברית מלוה כדכתיב וזכריה ט) גם את בדם בריתך ועוד דמסוכן הוא ומשום חולשא שלא נולר בו עדיין דם:

ואין ממסקין אוסו בגחלם. כדרך אינפליי"ר בלע"ו: דלא מיין. שלא

שרגילין לכבות לתוכו את הגחלת או אבן ניסוקת: נוסנין בילה במסננת של הרדל. ומסננה בתוכו לייפות מראיתו: לא מיחזי כבורר. שכולה יולאה דרך המסננת ואין משתייר שם פסולת: בגחלת של עץ. אסור דשייך בה כיבוי לפי שעושה פחס. גחלת של מתכת לא שייך בה כיבוי דאינו נעשה פחם: ומ"ש מבישרה הגומרי. שלולין בי"ט ואע"ג דמכבה: לא אפשר. לללות מאתמול דביומא שביחא טפי אבל חרדל אפשר מאתמול: לגבן. גבינה: מחי שנה מלישה. שלשין פת ביום טוב והאי נמי ללישה דמיא: לא **אפשר.** דפת חמה מעליא טפי הכא אפשר מאתמול: אימא אף גבינתא בת יומה מעליה. וכ"ש דחתמול: לפניה לסטריה לעילחי. לחימרח שבשפת פיה יהפוך ויקפל למעלה שלא תהא סמוכה לבשרו מפני שראש מקום חתך הבגד שם הוא ויולאין ממנו גרדין שקורין פיינד"ץ ודלמא מדביקא גרדתה מיניה במכה וכשבה להפשיט החלוק מעל המילה ישמוט ויקרע את ראש הגיד ומשוי ליה כרות שפכה: אימיה דאביי. אומנתו: עבדא. לתינוקות הבאים לידה לתקן מילתן: כיסתחה לפלגה. דמילה. כים היתה עושה של בגד לפנים בתוך החלוק ותופרתו מתוכו בתוך החלוק ומגיע למטה עד חלי החלוק כדי לחוץ בין האימרא ובין המילה: לייתי בליתא. מעט שחק של בגד שיהא בו אימרא לפי שהאימרא מהדקה יפה בגשר שלא ישמט החלוק מן הגיד: וליפריה לשפחיה לחחאי. לתחמית ראש הגיד יתן השפה וראש השני החלק יהא למעלה: ולעפפיה לעילחי. אותו ראש העליון החלק יקפל ויקפול כלפי חוץ מפני הגרדין שלא ידבקו במכה: דלא ידיע ביה מפקחיה. שחין ניכר בו נקב בית הרעי ששם הולאת זבלו: לישייפיה מישחה. שהשתן מלהיל הבשר: ולוקמיה להדי יומא. נגד השמש: והיכא דויג. שללול כזכוכית בידוע שהחלל כנגדו: בשערתה. ברחש השעורה שהוא חדוד: דוריף. מנפחו

יהמוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון, אילו מושכין ואילו מניחין טפחו של זה בצד טפחו של זה ןשנאמרן לפני תמיד. ר' יוסי אומר אפילו אילו נומלין ואילו מושכין אארו מושכין אארו מנודף ספוח של ההיבו ספוח של ההיפשר אוארו למיד. היי יוסי אומר אפילו אילו נוטלין ואילו מניחין אף זו היתה תמיד. שמעינן מדבריהם שאומרים אילו מושכין ואילו מניחין, פ" מושכין את לחם הפנים, לא שמסירין אותו מעל השלחן כרלו אלא מושכין אותו מעט מעט ומתגלה מקצת השלחן, וכאותו מקצת המגולה מניחין (הלחם) המכניסין (הלחם) החדש, וכן עושין טפחו של זה בצד טפחו של זה. וסבירא להו שאם נטלו הישן מעל השלחן אין מחזירין אותו, אלא כיון שסילק הלחם הישן ונשאר השלחן שעה אחת בלא לחם, עברו על הכתוב לפני תמיד. ואע"פ שיש לו רשות להדר הא חדש. מיהא שמעינז שהפורש מז המצוה איז לו עוד לחזור עליה להדרה. ומצאנו מפני תמיד. ואצים שיש לו רשות הדרך הא חדש, מיהא שמעינן שהפורש מן המצוה אין לו עוד לחזור עליה להדרה. ומצאנו. בתלמוד א"י המל מולד א"ה מכן לשתי מילות אחת למילה ואחת לפריעה, אחת למילה ואחת לציצין כדברי ר' עקיבא. ולר' ישמעאל דסבירא ליה דברה תורה כלשון בני אדם נפקא ליה מהא דא"ר יהודה בן פזי אז אמרה חתן דמים למולות, מיכן ב' מילות למילה ולפריעה למילה ולציצין. ת"ר מהלקטין את המילה ואם לא הילקט ענוש כרת. פ"י מהלקטין, יש מי שאומר מלקט הציץ המעכבין את המילה כולן, וכן סבירא לן. ויש מי שאומר מהלקטין מלשון ילקוט, שהערלה היא כמו ילקוט ובתוכו העטרה, וצריך לחתוך הילקוט כולו לגלות העטרה, ואם לא חתכו כולו, כאילו לא מל. והמל אם לא הילקט בשבת כל הציצין קמטרה, ויד לה את התיפון כהלו להתים המטרה, ואם לא התכו והמל אם לא החלם בשבת כל הציצין
המטרב, יוד להתוך היקול כל מל וחילל השבח וענוש כרת. והאי אד אמרו לא מספקת, אינה התראה ואינו מתכוון לחלל את
המעכבין את המילה כאילו לא מל וחילל השבח וענוש כרת. והאי אד אמרו לא מספקת, אינה התראה ואינו מתוון לחלל את
השבת אלא לעטות מצוה מיכוון, וכיון שלא עשה חייב כרת, מפני שלא הניח כיון שנכנסה השבת. מוצצין, אניג הדראו דם מחבר הוא, כיון דהיא סכנה דמיא לאיספלנית וכמון ועבדינן לה בשבת נישין למילה בשבת עושין לה ביו"ט, שוחקין
הספניתא. כעין קרום הצומה בעור הפנים ומתקלף, ובלשון ישמעאל אל כופה. סילק, טורפין, מערבין, פיי סילתא, שיליא. מקוטנא לאולמא, ממקום הדק לעבה. תי"ר דברים שאין עושין למילה בשבת עושין לה ביו"ט, שוחקין
הספניתא. כעין קרום הצומה בעור הפנים ומתקלף, ובלשון ישמעאל אל כופה. סילק, טורפין, מערבין, פיי סילתא, שיליא. מקוטנא לאלמא, ממקום הדק לעבה. תי"ר בברים שאין עושין למיד לכא לה פיי ליכא, עירוב יין ושמן להוליך השומן בתוך עורבוב. (אבל) א"א אפיי לרבה מהו לגבן. פיי לגבן ביו"ט, לקפות גבינה לקבץ פיתותי החלב הקפוי ולעשותה
הריץ של גבובה. א"ל אסור לגבן, א"ו והאל בעור במולה של הואלי במולה במולה לוביו עושה מתול במולה להול ביו ועושה מתולה מולל בירו ועושה פתיתין ומוסיף מים ומקבץ הפתיתים ועושה אותם עיסה, כך מקפה החלב בטוכמסו ואחר שיקפה בכלי ועמר ונה אמרו נהרש היים אלא ש"א לישה לאכלו חלב או לעשותו גבינה בערב. אקשינן עלה והא ממור. ופריק לו קמח אי אפשר לאוכלו אלא ע"י לישה מים מעליא מפי, ואפילו בת יומא מעליא. אין עושין למילה חלוק לכתחילה אביל והיום אומלי שבת שנים ושלשה ימים מעליא שופת המבי המומה מעליא. אין עושין למילה חלוק לכתחילה אפילו בת יומא מעליא. ופריק ליה הכי ממא הפילו המומה ביים מומה מעליא. ופריק לוה הכי קאמר אפילו בת יומא מעליא. ופריק ליה הכי קאמר אפילו בת יומא מעליא. אין עושין למילה חלוק לכתחילה בתיום אומל ביום אומר ביומא מעליא. ומין עושין למילה חלוף להתחילה אבילו הלב או לעשותו ביים למומה להיה מומר המומה במום המומה במילה מתוח ביום מומר מומה במום המומה ביום המומה במומה ביום להיה מתוח במום במום במומה במומה

בהרת. לא צריכא אפי׳ ר׳ יהודה דאמר דבר שאינו מתכויז אסור. כבר פירשנו זה בפרק כירה. לבדו ולא מילה שלא בזמנה דאתיא מקל וחומר. וגם זה פירשנו בפי במה מדליקין. מילה דנכרתו עליה י״ג בירות. מפורשין הן בתורה (בראשית זו) ואלו הן, ואתה מקל וחומר. וגם זה פירשנו בפי במה מדליקין. מילה דנכרתו עליה י״ג בירות. מפורשין הן בתורה (בראשית זו) ואלו הן, ואת את בריתי תשמר, ואתנה בריתי, אני הנה בריתי, והקימותי את בריתי לברית עולם, את בריתי אקים את יצחק. 6)

דמיחזי כבורר שמשליך הסובין שלו:

גליון הש"ם נמ' מימי לא מלאני לבי. לעיל :דף קיח ע"ב

מוסף רש"י

נותנים ביצה במסננת של חרדל. שהחרדל נמון בה, להסתנן וקולטת את הססולת ואף הבילה החלמון שלה נוטף מסתנן עמו והוה ליה לחרדל ותסתגן עתו והיה ניה מדדנ למראה והחלבון שהוא קשור נשאר למעלה, ורבינו הלוי פירש סינונה של בילה לחוך חבשיל היא ולא לחוך חרדל, ובמסננת של חדדל הוא דשרי משום של חדדל הוא דשרי משום שינוי, ויורד לתוך הקערה שהוא כלי שני ומתלבו התבשיל וקקמו קלטים. המתיני לו. דאין לך דבר העומד בפני פקוח נפט, חוץ מעבודת כוכנים וגילוי . עליות ושפיכות למים וחוליו כו דמו. שיבלע בו דמו. שיהא לחו נבלע בבשרו, שהיה דמו החלך בין עור לבשר והוי כמי שחין לו דם והדם הוא הנפש מתוך שחין בו חיות הוא מת במכה קלה (שם).

רבינו חננאל

השבת וכו'. אמר רב יהודה אמר רב הלכה כר' עקיבא. אמר רב הזכה כר' עקיבא. מתני/ עושין כל צרכי מילה בשבת מוהלין ופורעין כו'. אמרינן כי מכדי קתני מוהלין ופורעין ומוצצין כו', עושין כל צרכי מילה למה לי. לאתויי הא דתנו רבנן המל כל זמן שעוסק במילה חוזר בין על ציצין המעכבין את המילה בין על הציצין שאינן מעכבין את המילה, פירש, על ציציז המעכביז את המילה על ציצין המעבבין את המילה חוזר על שאין מעכבין אינו חוזר. ואמרינן מאן תנא פירש. ואתא רבה בר בר חנא לאוקומה כר׳ ישמעאל בר׳ יוחנן בן ברוקה, ולא קמה ופשוטה היא. ובא רב אשי להעמידה כר' יוסי דנראה בעליל, ואיפשיטא במנחות בעליל, ואיפשיטא במנחות תחילת פרק ר' ישמעאל הכי, לאו א"ר יוסי התם כיון דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן, ונדחת גם זו. ואתו נהדרעי וואוקמוה כרבנן דפליגי עליה דר' יוסי במנחות פרה שתי יוסי במנחות פרק שתי הלחם נילושות, דתנן ד' כהנים נכנסים ב' בידם ב' סדרים וב' בידם ב' בזיכין, וד' מקדמין לפניהם, ב' ליטול ב' סדרים וב׳ ליטול ב׳ בזיכין, המכניסין . עומדין בצפון ופניהם לדרום,

א) פה חיסרון וכפול ובלי סדרים והמעיין בפרשה ימלאם במלואם וכסידרם.

מתני'

וקיימנו דבר עיקר מהז שהבינוני מותר לחתור בהרת מערלתו. וכז הילוכו של דבר בעניז זה. בינוני מגלו. אמר אביי אתיא (מבניינא)

קיימנד דב ניקין מהן שהבינוני מחוד לחומן בהחדו מעולות. וכן הלוכו של דבו בענין וה, בינוני מנקן, אמו אביי אותא (מבניינא) [מבינייא] מה לגדול שכן שכת לקטן זיכיח שאינו ענוש כרת, מה לקטן שכן מילה בזמנה גדול זיכיח שאין מילה בזמנה, וחזר הדין הצד השוה שבתן שמילתו דוחה את הצרעת אף אני אביא בינוני שתאה מילתו דוחה את הצרעת. ורבא לא הוצרך לדבר זה כי הוא סובר כי בשר ערלתו שנאמר בבן שמנת ימים לא בא להתיר מילת בן שמונת ימים במקום שיש בהרת כי זה נלמדנו מקל וחומר, השתא שבת חמורה דוחה צרעת קלה לא כל שכן, והואיל ואינו צריך לבן ח' ימים הועיל להתיר המילה בבינוני במקום שיש